

ПАГОНЯ

РЭГІНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 32 (46)

15—21 кастрычніка 1993 года

Кошт 25 рублёў

**«ПАСЛУХАЙЦЕ НА-
ЦЫНАЛІСТА».** Гутарка
са старшынёй НДПБ.

«ОЙЦOVІZNA» Тадэвуша
Гавіна. Урыйкі з дзёньніка:

На карнавал у
КАРАЛЕУСКУЮ КРАІНУ.
Падарожныя засцемкі.

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Москва.

Рэакцыя пакаштавала сувэрэнітэту. «Мы и время» пакуль не забаранілі

12 кастрычніка рэдакцыю «Пагоні» наведаў народны дэпутат Беларусі, старшыня Беларускай сацыял-дэмакратычнай Грамады сп. А. Трусаў. Ён адказаў на пытанні аб сёняшнім палітычным сітуацыі і яе разъвіцьці ў бліжэйшы час.

Безумоўна, апошнія падзеі ў Ресей адбываюцца ў Беларусі. У чым гэта можа выражацца? Наша рэакцыя зашытца ў норы. І я не сумніваюся, што зараз ужо на будзе размоваў пра канфедэрацию, федэрацию або якое іншае аб'яднанне. Таму што яны чудоўна разумеюць цяпер, што каб мы былі ў складзе Ресеi, дык сёняня была б забаронена кампартыя й закрыта «Мы и время». Такім чынам, нават яны зразумелі, што такое сувэрэнітэту...

Я думаю, што Бог нам даў яшчэ адзін шанс застасца незалежнай дзяржавай. Па крайній меры, пакуль у Ресеi адбудуцца выбары ў парламент і прэзідэнцкія. Мне здаецца, што датуль наша рэакцыя будзе сядзець ціхіх і чакаць, чым там усё скончыцца.

Для дэмакратычных сіл на Беларусі, такім чынам, зноў будзе чэмпіонат узмацніцца свае ўплывы, а гэта можа паспрыяць таму, што Вярхоўны Савет нават згодзіцца на перавыбары ў наступным годзе. Праўда, яны могуць правесці іх па старому выбарчаму закону, толькі крыху падправішы

яго. Мне здаецца, што дэмакратычныя сілы павінны дамагацца новага выбарчага закона. Лепей тады наогул не ісьці на выбары і чакаць 1995 года, чым паддатца на правакацыю, бо на выбарах па старому закону, па крайній меры, на вёсцы, зноў пройдуць тягы ж самыя людзі.

А магчымасць датэрміновых выбараў у нас існуе. На іх ужо пайшлі Украіна з Ресеi. Гэта можа паўплываць на наш ВС, ён можа запланаваць іх на наступны год і, хутчэй за ёсё, на восень. Калі яны выкасаюць з закона палажэнні або грамадзкіх арганізаціях, але пакінутуць бывалымі акругі і колькасць дэпутатаў, дык мы наўрад ці атрымаем што на такіх выбарах. Таму яшчэ раз пайтари: усім нам трэба змагацца за нармальныя выбары закон...

Да канца года можна будзе крыху лягчай уздыхнуць, але расслабляцца ня варта. Каб дасягнуць нечага, трэба працаваць. Час нам спрыяе. Гэта сэсія дасць магчымасць выйсці на трывалы ўспех і выказаць свае думкі або апошніх падзеях і цяперашнім палітычным сітуацыі. Тым больш, што Шушкевіча яны ўжо на будуць старца зьняць, а таму поўнай перамогі рэакцыі не чакаецца...

Занатаваў С. А.

Каліноўцы пікетуюць

Грамадзка-палітычнае аб'яднанне імя К. Каліноўскага правяло 9 кастрычніка з 11.30 да 16 гадзін на Савецкай плошчы акцыю-пікет. Праз гэты пікет прайшло каля дзясяткі тысяч чалавек, якія падтрымалі патрыятычна настроеныя каліноўцы. Сябры аб'яднання, выкарыстоўваючы мэгапон, плакаты, паведамлялі або піктограммы і эканамічную сітуацыю на Ресеi.

Беларусі, выказвалі незадаволенасць ёй, гаварылі або штучна створаным энэргетычным кризісам, выступалі супраць уваходжання рэспублікі ў рублёўскую зону і сістэму калектыўнай бяспекі, супраць стварэння эканамічнага саюзу, звязаліся са зваротам да гарадзенца, у якім асудзілі дзейнасць ПКБ, ДСПС, славянскага сабора «белая Русь», саюза афіцэрў і падтрымалі дэмакратычныя сілы Ресеi.

Зараз аб'яднанье імя Каліноўскага праводзіць работу сярод насельніцтва, у рабочых і студэнцкіх інстытуціях, на прамысловых прадпрыемствах, выкарыстоўвае ўлёткі і іншыя сродкі інфармаваныя, з дапамогай якіх зліквідувалі жыхароў Гродні і вобласці выступіць супраць «Антыбеларускага, пракамуністычнага Вярхоўнага Савета і ўрада» на плошчы Незалежнасці ў Менску — у час чарговай сэсіі парламента, яны не задаволены тым, што ў такі складаны час адкрыццё сэсіі прызначана ажно на 9 лістапада.

У лютэран юбілей

Эвангелічна-лютеранская абшчына была створана ў горадзе 17 кастрычніка 1793 года і дзейнічала да 1941 года. 5 мая бягучага года адноўлена. 1 ліпеня адбылося ад'яднанне абшчыны з Гарадзенскай Хрысьціянскай місіяй «Добрая вестка». Па колькасці прыхаджан лютэранская выйшла на 5-ае месца сярод канфесій Гродні. У нядзелью спаўніцца 200 год з дня стварэння абшчыны. Старшыня яе савету Сакаловіч В. Г. сказаў наступнае: «Наша абшчына вітае прадстаўнікоў мусульманскай, каталіцкай, праваслаўнай і іудзейскай канфесій і спадзяеца на далейшае супрацоўніцтва з імі».

А. ДУК.

Дык хто ж будзе замест Арцымені?

У аўторак, 12 кастрычніка ў Гарадзенскім аблвыканкаме адбылася нарада старшыні ўрада і раённых выкананіцкіх камітэтаў. Яна была прысвечана толькі аднаму пытанню:

хто заменіць на пасадзе старшыні вабласнога Савета нябожыка Арцыменію. Выявілася, што прэтэндэнт на яе нават больш, чым меркавалася раней, а менавіта: старшыня Гарадзенскага гарсавета Домаш, старшыня аграрнага савета камбінату «Прагрэс» Дубко, старшыня Гарадзенскага райвыканкама Алізаровіч, загадчык сельгасадзела аблвыканкама Логвін, намеснік старшыні вабласнога савета, а раней другі сакратар аблкаму КПБ Машко і, нарэшце, былы першы сакратар аблкаму Сямёнаў.

На нарадзе прысутнічалі саўмінаўскія чыноўнікі, якія паведамілі, што ўрад спыняецца на двух першых прозвішчах: Домаша і Дубко, але нікому з іх ня робіць перавагі. Аднак адчувалася, што ўсё ж тамака быў бы больш да спадобы менавіта Дубко. Пасля гэтага кола ўдзельнікаў нарады

ды звузілася: у зале засталіся выключна толькі старшыні выканкамаў. Як нам стала вядома, яны спынілі свой выбор на кандыдатуре С. Домаша.

Аднак гэта сітуацыя мае толькі дарадчую функцыю. У пятніцу сваё рапшэнне прыме прэзідым вабласнога Савета народных дэпутатаў. Калі ён не спыніцца на адной кандыдатуре, а прапануе абедзве, г. зн. і Домаша, і Дубко, дык ня выключна, што ні адзін з іх ня здолеет сабраць на сэсіі патрэбнай колькасці галасоў, а таму можа ўсплыць і трэцяя кандыдатура, магчыма, нават менская.

Новы старшыня Гарадзенскага вабласнога Савету будзе абрани на пазадарчовай сэсіі, якая будзе праходзіць за дзень да чарговай, а менавіта — 21 кастрычніка. На яе чакаюць прыезды старшыні ўрада Кебіча.

А. А.

Беларуская Аўстралія

Беларускія эмігранты ў Аўстраліі ёсьць, магчыма, найменш значайнай этнічнай групай з усіх других нацыянальнасцяў. Аднак, нягледзячы на тое, што Беларусь знаходзіцца на другім баку сьвету ад Аўстраліі, беларусы мелі контакт з ёй амаль што ад самага пачатку засяленення гэтага кантынента-краіны эўрапейскімі асаднікамі...

Першым беларусам у Аўстраліі быў Іван Потаскі, або Потацкі, катормы прыбыў сюды прыблізна ў 1804 годзе і ў 1824 годзе жыў у г. Гобарт на востраве Тасманія. Далейшы лёс гэтага суродзіча невядомы.

К выніку трагічных падзеяў на Беларусі падчас 2-й Сусветнай вайны, у Заходній Эўропе апынулася даволі вялікая і нацыянальна сувядомая беларуская эміграцыя, частка якой як перамещаныя вайной асобы, апынулася ў Аўстраліі як эмігранты. Эміграцыя беларусаў у Аўстралію пачалася ў 1947-м годзе, калі

спачатку невялікая колькасць з іх прыехала афіцыйна записанымі як беларусы, а ў пераважнай большыні былі зарэгістраваны, як грамадзяне розных перадваенных краін Эўропы. Беларусы і беларусы былі вельмі мала знаныя ў Аўстраліі і сувядомым беларусам прыходзіліся выдаваць дытраціць вялікія выслікі і час, каб паясьніць, што Беларусь ёсьць фактычна асбонай і багатай гісторыяй і культурнай нацыяй... Вялікая частка эмігрантаў беларускага паходжання ня мела дастатковая нацыянальная сілы, каб змагацца з усімі паўстаўшымі цяжкасцямі, і яны доўгі час хаваліся пад чужой нацыянальнасцю...

(Працяг на 5-й стар.)

Вельмі дарагі Бэрлін
Паводле падлікаў перанос наямецкай стаўпцы з Бону ў Бэрлін будзе каштаваць амаль 13 мільярдаў марак. Для праціўнікаў Бэрліна гэта фантастычная сума, а для прыхільнікаў — зусім «затанна». Хто ж з іх пераможаў? Час пакажа.

Я стала вядома рэдакцыі «Пагоні», якія будаўнічы працы па ўзвядзенню ў аэрапорце «Аўхава» міжнароднага корпуса для аслугі замежных пасажыраў спынены з-за адсутнасці сродкаў.

© PDF: Kamunikat.org 2012

© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2012

15—21 кастрычніка 1993 года

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

40 хвілін ля Белага дома

Так здарылася, што ў дзень загаду презідента Рэспублікі Б. Ельцына аб датэрміновым роспуску Вярхоўнага Савету гэтай краіны гарадзенец М. Айрапеян апынуўся ў самай гушчы падзеі. Ён бадай гадзіну знаходзіўся сярод тых, хто зьбіраўся барапіцца ў парламэнт...

Калі будынка парламэнту я апынуўся ў 13.00. Іду, спадзіваўся ўбачыць натоўп міліцыянтаў, але мae надзеі на апрададліцца. З боку Цывірскай вуліцы, якою я трапіў да Белага дома, стаяла 10 жаўнероў унутраных войск. На адлегласці 250—300 метраў ад Белага дома размысьцілася група людзей, сярод якіх выдзялялася група з 6 чалавек. Пазнакі сярод завадатараў «генэрала-патрыёта» Сыцерлігава. Спрабую лепш пачуць іх прамовы, працікаюцца церас на татоў бліжэй. Маніфэстанты ўсяляк замінаюць мене. Узіраюся ў вочы некаторых з іх і адчуваю ў позірках насыцяргу. Разумею, што для гэтых людзей я чужы, бо ўсе яны па ўзору падыходзяць мне ў дзяды ды бабулі. Маладых жа на пляцы бадай не відно, і я сваім узорстам выклікаю падазро-насыць. Чую іх галасы абы тым, што яны будуть аддана барапіцца савецкую ўладу.

З затоечай насыцяргой падыходжу да «абарончых умацаванняў» з заржавелай арматурай. Сярод гэтага некалькі бетонных блёкі — сведкі падзеі 1991 года, на іх надпіс — «абаронім Рэспублікі». Над усім зломам лунаюць чырвоныя штандары з сярпом і молатам. Уздобук барыкады стаяць вартавыя з ліку дабраахвотчыкі. Яны з ляютай пазірояць у мой бок. Я іду бліжэй да Белага дома. На яго прыступках стаіце дужа людзей. Калі прыглядзеўся, я зразумеў, што большасць з прысунутых — рэпэрчёры і аматары-экскурсанты накшталт мяне. Сярод гэтага люду сноўдаюць зборчыкі ахвяравання на патрэбы абаронцаў. Перад тэлевізіёншчыкамі, як на дэманстрацыі модаў, дэфлююць некалькі чалавек з лёзунгамі. Нa іх надпісі — «Россія — руское правительство» і зьдзіўляюся, каго ж тут зьбіраюцца

барапіцца прысутныя. Нібыта ўсе яны інтарнцыяналісты, але выступаюць за Рацею.

Уход да Белага дома ахвяраваецца міліцыянтамі. Непадалёк аховы замацаваны мікрофон, куды з прамовамі па чарзе падыходзяць прадстаўнікі «працоўнага класу». На іх адкормленыя белічныя нічога ні рабочага, ні сялянскага. Съедам за выступаючымі бярэ слова «прадстаўнік студэнцтва». На выгляд дзядзьку гэтаму гадоў 45—50. Але ён нешта мармыча пра бясплатную адукцыю, стыпэндыю і інтарннат, у якім ён живе з сям'ёй 10 год.

Замэнгоф, унук Замэнгофа

Невысокі, апрануты вельмі сціпла ўнук Лазара Замэнгофа Лоіс стаяў сярод удзельнікаў міжнароднай канферэнцыі эспэрантыстаў. Адзінае, што выдзяляла Лоіса — гэта асаблівая, урачыстая павага дэлегату. Найбольш завіхалася перад госьцем старшыня беларускай асацыяцыі эспэрантыстаў Л. Воўкава. Менавіта з яе дапамогай кар. «Пагоні» удалася пагутарыць з высокім госьцем.

Спадар Замэнгоф, якія ванши уражаны ад наведваньня Горадні?

— Наведаць горад, дзе працаўаў і тварыў мой дзед, вельмі прыемна. Мне даўно хацелася прыехаць у мясьціны, дзе бываў мой продак. На жаль, толькі ў сталым узросце мару ўдалося зьдзейсніць.

Вы мяркуеце праўсыціся шляхамі Лазара Замэнгофа ў час гэтага

«Студэнту» пляскаюць у ладкі, а я заўважаю, што слухалі яго чалавек 40 і ня больш.

Леваруч ад трывуны ідзе запіс у атрад самаабороны. Жадаючыя ня болей 20 чалавек. Запіс вядзе палкоўнік расейскага войска і адначасова адказвае на пытанні замежных журналистоў. Палкоўнік ставіцца да журналісту нахабнаў цынічна, і, як між іншымі, зазуляе, што ў выніку правалу абароны ён ня трапіць у турму, бо тут абаранецаў батыкавічына. За працу таксама гэты палкоўнік спакойны, у горшым выпадку яго перакінуць у іншое месца службы.

Людзей у вайсковай форме зусім мала. Мільтане сярод абаронцаў дзе-нідзе чалавек у вайсковым адзеніні ці ганарова пройдзеца які-небудзь вэтэрэн у ка-

зацкай бурцы.

У 13.00 з боку Чырвонапрэзынернскага ўзьбярэжжа пачынае сваё шэсьце пра-васлаўная грамада. Наперадзе ідуць харугвы сівтары і хоры, шэсьце на-роўбаецаў ў самы цэнтр мітынгу юнага кола. Чуюцца прамовы сівтароў, гучаць сівтары песьні.

Як я дзів, а людзей нападпітку няма. Ля кастрышчаў у тульні размысціліся бяздомнікі. Яны працягаюць руки да агню, узрушана съмяюцца, зазываюць пагрэцца.

Нейкі вэтэрэн робіць навід сталай жынчыне, у руках якой плякіт з абрэзлівым надпісам расейскому прэзідэнту.

Тых, хто заклікаў людзей на пляц, сярод абаронцаў не відно. Яны ў сярэдзіне гмаху. На вуліце праз рэпрадукторы ліюцца іх выступленыні.

Як мне падалося, час тых, што знаходзіцца ў будынку і на пляцы, ўжо мініу.

**М. АЙРАПЕЯН,
сябра БНФ.**

Памылкі прапаршчыка

Глядзеў, як вывучалі беларускую мову афіцэры й цывільныя службоўцы вабласнога ваенкамату Горадні. Настаўніца тлумачыла дарослым вучням, што такое зычныя і глухія галосныя. Некаторыя з афіцэраў, аднак, з пагардай ставіліся да беларускага выслоўя, кілі. Але пэдагог працягвала ўрок і, нарэшце, скончыўшы тлумачэнні, перайшла да высьвяленьня, як вучні засвоілі праграму.

Першаму давялося адказваць маладому прапаршчыку. Патупаўшыся ля дошкі, ён узяў крэйдзу і начаў пісаць пад дыктоўку сказ. Калі

і палкоўніка

падафіцэр адужаў напісаць прадыктаванае, то высьветлілася, што ў кожным слове па дзье-тры памылкі. Дапамагчы свайму калегу выказаўся адстаўны палкоўнік. Апынуўшыся ля дошкі, ён выпраўіў напісане, але таксама зрабіў гэта недакладна. Спрабуючы апраўдаць сябе й свайго калегу, палкоўнік сказаў: «Я ж з Украіны, і заўжды думаў, што руская, беларуская і украінская мовы аднолькавыя і адрозненіні ў між сабой ня маюць. Таму на працягу ўсёй службы вёў справаводзства адволна і ніколі за свой правапіс ня меў турботу...»

Г. У.

павінна трапляць у залежнасць ад гэтых гасьцей. Сёняння ж часыяком бачым такую залежнасць.

— Яшчэ з пятак гадоў назад за такую пазіцыю можна было б трапіць у лепшым выпадку на гутарку ў так званыя камп'ятніцы ворганы.

— Чаму толькі пяць гадоў назад? Заўсёды нацыяналь-дэмакрату перасыльдавалі, саджталі ў турмы, звішчалі. Гісторыя пра гэта добра ведае. Возьмем канец 20-х, 30-я гады, пасыльваенныя часы. Менавіта слова «нацдэм» было, як прыгадаў чалавеку. Усю інтелігэнцыю Беларусі павыразалі ў сфабрикаванай справе «ворагаў народа». Нездарма ж Купала зрабіў спробу скончыць жыцьцё сама-губствам, калі і яго начаў цягніць «камп'ятніцы ворганы». Вось да якіх асоб дацягнуліся крывавыя руکі сталіністаў. Пасылья аказалася, што ўсе авбінавачаны — выдумка. Пачалася рэабілітацыя. Але хіба мёртвых уваскресіў? У бязылітасным зынішчаны нацыянальна сяядомасці насељніцтва цяперашняя наша бяздухоўнасць, пакорлівасць ліхадзеям, прыгнечанасць, калі хочаце, баязлівасць. Насельніцтва рэспублікі і да вайны было больш 10 мільёнаў, і цяпер дасягнута такая ж лічба. Толькі за кошт каго? Хто заняў месцы тых, хто аддаў свае жыцьці за вольную Беларусь? Прыежджая. Яны цяпер і верхаводзяць ва ўрадзе, вызнаныя палітычны курс краіны. Абараняюць інтарэсы найперш суседніх дзяржаў.

— Добра, калі нацыяя вялікая, значыць, і нацыянальна ідэя моцная. А калі нацый многа ў канкрэтнай дзяржаве, чыя ідэя галоўная! Хіба шляхам зброі даказваць! Скажам, у Беларусі жывуць нацыянальныя меншасці.

— Якраз задача нацыяналь-дэмакрататаў дасягнуць да ведама беларуса, што ён, і толькі ён, тут адзіны гаспадар. А ўсе этнічныя групы, якія жывуць побач, толькі госьці ў нашым доме. Беларусы — нацыя гасьцінна і добразычлівая да ўсіх, але не

падарожжа!

— Папярэдніе я наведаў Аўстрію. Жыў там калі месяца. Хадзіў на выставы, што прысьвечаныя майму дзеду. З задавальненнем адзначаў, што там, дзе я быў, высока шануюць памяць аб Л. Замэнгофе.

— А што можна сказаць пра ўшанаваньне памяці вашага дзеда тут, у Горадні?

— Я першы раз ў Горадні, і тое, што тут убачыў, прыемна ўражвае. Выставка, якую арганізавалі беларускія эспэрантысты, вельмі яскрава адлюстроўвае на толькі перыяд жыцьця ў Горадні Л. Замэнгофа, а й расказвае нам усім аб гісторыі эспэрантысцкага руху на Беларусі. Лічу, што й на Беларусі таксама глыбокія карані мовы эспэранта, аднак, адзначаючы пазытыўнае, не магу абмінуць і адмоўнае. Першае — абыякавасць ураду ў адносінах да самой рэспубліканскай асацыяцыі. На сёньня эспэрантысты вашай дзяржавы ня маюць свайго памяшкання. Адсутнічае з боку ўраду ѹ жаданьне матэрыяльна падтрымка эспэрантыстаў. Другое — у сівеце імен Л. Замэнгофа названы сотні вуліц, устаноў. Тут жа, на Беларусі, фактычна няма нічога. Кажуць, што ў Горадні ёсьць нейкі

мэмарыяльны знак. Абавязкова схаджу ў паглядку. Але ведаеце, гэта гэта мала, бо за кошт пропаганды мовы эспэранта, як гісторыі Беларусь змагла б прыдабаць сабе многа прыхільнікаў у сівеце. Думаю, калі гэта здарыцца, то ў Эўропе значна звычайна колькасць тых, хто шукае дзяржаву Беларусь у Афрыцы ці ў Палінезіі.

Няўко мова эспэранта так папулярна ў сівеце?

— Безумоўна, бо мой дзед Лазар Замэнгоф стварыў яе як мову міжнародных зносін, узаемапавагі і любові.

Ведаеце, я неяк спытаў дзеда, чаму ён стварыў такую мову. Ён адказаў мене так: «Унучак, я нарадзіўся і жыў у краі, дзе існавала шмат рэлігіі і моў. Часам людзі, якія жылі ў адной вёсцы, не маглі парамацца. З-за гэтага між імі часта былі крывавыя сутычкі. Таму, каб пазбегнуць канфрантацыі як на мікра-, так і на макраўзроўні, я вырашыў стварыць адзінную мову і рэлігію, якая б адпавядала ўсім. Гэтага прынцыпу і прытымліваўшы ўсе эспэрантысты сівецу. Як бачыце, да вас прыехала мноства замежных гасьцей, якія дагэтуль не былі знаёмыя, але дзякуючы мове эспэранта, выдатна разумеюць адзін аднаго.

— Дзякую вам, спадар Замэнгоф, за гутарку. Пажадаю мове эспэранта зьдзейсніць сваю галоўную мэту аўтадаўшы. Гутарыў Г. АСТРОУСКИ.

«Паслухайце

цілі сваю нацыянальную сяядомасць. Аднак зявілася на палітычнай карце Беларусі НДПБ — і хіба скрунавася з месца справа адраджэння?

— У нейкай меры так. Але адраджэнчы працэс — гэта клопат усіх дэмакратычных сіл. Перабудова і галосніць — вось пачатак руху наперад у выхаваны нацыянальной самасвядомасці. Аднак перашкод на гэтым шляху штогод ўсё больш...

— І ў чым тут прычына?

— Я ўжо адзначаў, што нацыя беларуская на працягу стагоддзяў вынішчалася войнамі, якія адбываліся на яе тэрыторыі, сотні тысячі былі выгнаны ў палон, дзе асіміляваліся. Карэнных беларусаў ці ліцвінаў, іх нащадкаў засталося няшмат. Іншыя памяялі веру і нацыянальную прынадлежнасць. Што засталося? Тыя, кыму пачуцьцё радзімы невядомае, так званыя, па-руску кажучы, «перекаты по-ле». Ім што Прыйалтыка, што Беларусь, што Закаўказье — усё аднолькава. Абы каўбаса была.

— Зыходзячы з гэтага, кожны сумленны беларус павінен быць у шэрагах нацыянальна-дэмакратычнай партыі. Але, наколькі мне вядома, сябро НДПБ сабрала няшмат.

— Крыху больш або менш, чым

15—21 кастрычніка 1993 года

РЭФЛЕКСІИ

Змрочны прагноз

У Маскве праваліўся фашистоўска-камуністычны путч. Армія ўзяла штурмам «Белы» дом, арыштаваныя Р. Хазбулатава, А. Руцкі, В. Бараньнікаў, А. Дунаеў, В. Ачалаў, А. Макашоў, С. Бабурын і іншыя, забароненныя фашистоўскія і камуністычныя партыі, спынены друк іх газетаў і часопісаў. Сілы бясьпекі ачышчаюць Москву ад снайпераў і тэрарыстаў. На сънежанье прызначаныя новыя выбары: ніякіх камуністычных кандыдатаў балатавацца ня будзе...

На Беларусі Прэзідыйум Вярховнага Савету, які «найлепш працуе ў шоку», таксама быццам бы згадзіўся на новыя выбары паводле новага выбарчага права ўясной 1994 году. Сацыял-дэмакраты дамагаюцца адстаўкі ўраду і нават разылічваюць на посыпех, практична ўсе партыі па-за камуністамі асуджаюць путчыстаў, падтрымваюць рэформы, дамагаюцца адстаўкі В. Кебіча, дамагаюцца новых выбараў і г. д. Аднак аніводная ўплывовая асока на Беларусі ня выказалася ясна адносна камуністу.

Любая камуністычныя арганізацыі, любая камуністычная прэса і сама камуністычна ідэялётгія на Беларусі павінны быць забаронены законам, а парушальнікі закону — прыцягвацца да крыміналнай адказнасці.

У гэтых сутнасць сягоныняшнія палітыкі. Ня маюць сэнсу анікія новыя выбары, калі ў іх будуть удзельніцаў камуністы. Таксама трэба лічыцца з тым, што камуністычны і фашистоўскія баявікі з Расеі зараз пабягуць ад перасльедаў сюды, на Беларусь, дзе змогуць адседзецца, залізаць раны, перагрупавацца і... вырышыць у «крыжовых паход» на Москву! Адсюль жа будзе ажыццяўляцца ўся камуністычна прапаганда на Расею — праз «Конгрэс народов СССР» і «Конгрэс народов Беларуссии», праз «Мы и Время» і «Політика. Позіцыя. Прогноз», а ня выключана, што й праз адноўленыя тут «День», «Правду» і «Советскую Россию», а да тых жа паслугаў «нашыя легальныя», «Советская Беларуссия», «Рэспубліка», «7 Дней» і г. д. Да таго ж, камуністам практична гарантавана падтрымка Ураду і Вярховнага Савету: лідэр фракцыі «Беларусь» Г. Казлоў, дэпутат А. Лукашэнка, памочнік прэм'ера Г. Данілав і супрацоўнік Савету Міністраў С. Гайдукевіч добра вядомыя кантактамі з тымі, хто цяпер сядзіць у маскоўскай Ляфортаўскай турме Міністэрства

бясьпекі Расейскае Фэдэрацыі...

Няцяжка ўяўць рэакцыю прэзідента Б. Ельцина і прэм'ер-міністра В. Чарнамырдзіна да эканамічных наступствў такой рэакцыі для Беларусі! Але ці зразумее «наш Вячаслаў Францавіч», што нельга гаварыць адно, а рабіць другое? А чым яшчэ наша намэнклятура зімалася ўсё жыцьцё?

Паводле звестак «кампетэнтных ворганаў» Расеі, цяпер па Маскве рассыпалася каля 2 тыс. узброенных фашистоўска-камуністычных тэрарыстаў. Нават калі на Беларусь перабрэзецца толькі дзесятая частка, ці здольныя абараніць нашых людзей ад разбою, пагромаў і гвалтаў нашыя «кампетэнтныя ворганы», якія пры-

вычайліся сачыць за «экстремістамі з БНФ», судзіць журналістамі і літаратарамі, выкручваць рукі студэнтамі і г. д.!

Зрэшты, пра што я? Нашыя ўлады і «ворганы» па-ранейшаму думаюць, што гэта ўсё толькі сон, што вось зараз яны прачнуцца і ўбачаць навокал ўсё так, як у «добрая старыя часы»... Пра што гаварыць, калі тыя, хто павінен абараніць спакой 10-мільённай нацыі, ня могуць абараніць нават сябе! Патрабна была трагічная съмерць дэпутата парламэнту і старшыні абльвиаканкуму, каб пачалі «разрабатывать мероприяція» па ахове вышэшага дзяржаўнага кіраўніцтва! А між тым, з Усходу ўжо напаўзе «красны террор»...

Каб на мяне надта не пакрыўдзіліся ўлады, таксама паўтару яшчэ раз «відавочна-неверагоднае»: пасъяля ўсяго, што было і раней, і на памяці сягоныняшняга пакаленія, рэйтынг

палітычных сілаў на Беларусі выглядае наступным чынам: тых, каму «всё равно» — дэльце трэція! «за камуністам» — 11,8%, падтрымваюць БНФ — 9,5%; выказаліся за сацыял-дэмакратат — 2,1%; іншыя партыі набралі менш 1% паплечнікаў і прыхільнікаў. Такі рэйтынг стала трываласцца цэлы год.

З 7,3 млн. самастойнага дарослага насельніцтва Беларусі ільготамі кіраўстаўца 5,2 млн. чалавек. Старшыя за 50 гадоў людзі складаюць 43% насельніцтва. Афіціраў-адстаўнікоў «всех времен и народов» ня можа падлічыць ніводная статыстыка...

Бацькі трывалі за горла дзяцей. Дзеці паміраюць — але затое ў адносным спакой дыносінам цяпле. На двары восень. Камуністы зълятаюцца на Беларусь. Зімаваць...

Алесь ЧОБАТ.
4 кастрычніка 1994 г.

Праз прызму маскоўскіх падзе́й

Беларусы назіралі за тэлевізійнымі рэпартажамі з Москвы не як дзенебудзь у Італіі. Тым хаця ѹ непрыемна (які монстр заварушыўся), але Москва далёка. У нас жа наадварот замерла жыцьцё — вельмі ж яно залежыць ад таго, як павернуцца справы ў Расеі. Ну, а паколькі нашыя газеты й тэлебачаныне маюць адну агульную адметнасць — антыінфарматычныя, таму вакуум, які яны пакідаюць пасъяля сябе, запаўняе іншымі сродкамі.

ЧУТКІ

Ходзяць чуткі, што жнівеньская паездка Шушкевіча ў Москву ня была такой ужо бязвыніковай, як пасъяляваліся ў кулуарах нашых міністэрстваў. Кажуць, Ельцын пачаў нібы ўшчувацца кіраўніка наша дзяржавы. Маляў, распусціў свой парламэнт, ездзіць тут дэлегацыямі да Хазбулатава з Руцкім, якіх я разгнаніць зьбіраюся! А Шушкевіч адказвае: ня слухаюцца яны мяне, съкідаць сабраўся. Барыс Мікалаевіч паслушаў і паабяцаў дапамагчы.

А калі 24-га верасьня самаўпэўненны Кебіч прыехаў ў Москву падпісацца эканамічнае пагадненне, Ельцын адбёў яго ў бок і кажа: «Сыкінеш Шушкевіча, я табе адразу ўсе краны перакрыю. Наглуха!» Прыехаў Вячаслаў Францавіч з Москвой, пазабыўшыся пра свае гомельскія выказванні, выступіў у прэсе: у нас, на Беларусі, няма канфлікту паміж зака-

надаўчай і выкананаўчай уладамі... Вось такія чуткі ходзяць.

НЕДАРЭЧНАСЦІ

На наступную раніцу пасъяля ўзяцца «белага» дому ў менскіх шапіках ляжала адна чыкінскай газетка «Мы і ўрэзм». А там... партрэцікі Руцкога з Хазбулатавым, «хунта Ельцына» і «справядліві народны гнеў». Нават заявіа абрубанай інтэлігэнцыі, падпісаўшы якую, непрыемна «засвяціліся» актор Гасцююхін, рэжысёр Тураў і «жывыя клясік» ад жывапісу Міхал Савіцкі.

ГІСТАРЫЧНЫ ШАНЦ

Людзі кажуць, што Зянону Пазнякіку другі раз за два гады прадстаўляеца гістарычны шанц напоўніць ўзяцца за бальшавікоў.

Ён, дарэчы, ня прымусіў сябе доўга чакаць.

ВЫКАЗВАНЬНІ

Сакратар ЦК ПКБ таварыш Чыкін

сказаў, што ня верыць аніводнаму слову, што гучыць па тэлебачаныні й радыё. Ён лічыць, што ў Расеі ўсталяваная дыктатура Ельцына, які паўтарыў шлях Пінчэта. Таварыш Чыкін патрабуе правесці пазачарговую сесію, каб разгледзець пытаныне аб адстаўцы Старшыні ВС Беларусі, які падтрымаў антыканстытуцыйны пераварот у Расеі.

ПЛЁТКІ

Па Менску ходзяць плёткі, што спадар Чыкін з'яўляецца разьведчыкам, які вядзе падрыўную працу ўнутры шэрагаў камуністай з мэтай іх дыскредытациі й паступовага разбурэння. Людзі ня могуць паверыць, што ён гэта шчыра гаворыць.

ЦЫТАТЫ

Аналізуючы падзеі ў Москве, Вячаслаў Францавіч Кебіч выступіў 4-га кастрычніка з заяўвай, у якой сказаў, што: «Абстаноўка ў рэспубліцы стабільная. У вабласцях і раёнах заваршаецца ўборачная страда.

Да фінішу года мы прыйдзем з добрымі вынікамі. Атрыманы сапраўды рэкордны ўраджай збожжавых — 33,4 цэнтнера з гектару. Валавы збор зерня чакаеца на ўзоруні 0,7 млн. тонаў, а бульбы 10 млн. тонаў, што на шмат болей, чым у мінулым годзе. Высокі ўраджай цукровага бураку. У жніўні-верасьні атрымана болей мінулагодняга малака, мяса, іншай прадукцыі жывёлагадоўлі...»

Я. ДУБРОЎСКІ,
Менск.

нацыяналіста»

Спадзяваныні ж нашы найбольш сягаюць зъяненінью палітычнай сітуацыі на Беларусі шляхам дэмакратычных выбараў. Прайда, мы не настолікі шматлікі і моцныя, каб праводзіць сваіх дэпутатаў. Але, відавочна, створым перадвыбарчы блёк з палітычнымі партыямі і рухамі хрысьціянска-дэмакратычнага накірунку, Сляянскай партыі Беларусі. Аднак гэта яшчэ наперадзе.

— Наша размова вымагае больш канкрэтных звестак аб партыі, яе сацыяльнай базе, месцы на сёньняшній палітычнай арэне Беларусі.

— Я ўжо казаў, што мы ня надта шматлікія арганізацыя. Увогуле стварэнне НДПБ вадзеца дагэтуль, пайяўляюцца пярвичныя суполкі. Напрыклад, ёсьць месцы на сёньняшній палітычнай арэне Беларусі.

— Я думаю, што мы ня надта шматлікія арганізацыя. Увогуле стварэнне НДПБ вадзеца дагэтуль, пайяўляюцца пярвичныя суполкі. Напрыклад, ёсьць месцы на сёньняшній палітычнай арэне Беларусі.

Саўгатыя сацыяльны базы лічым найперш інтэлігэнцыю як найбольш сяядомную частку жыхарства рэспублікі. У нас няма выпадковых людзей, а толькі тия, каму баліць сэрца за радзіму, яе справы. Хіба не да такіх адносіцца вядомы гісторык, супстарышня нашай партыі Мікола Ермаловіч! Ёсьць і моладзь. Іншая справа, што трэба ўзяцца па рэспубліцы, супстарышка з аднадумцамі, ствараць філії. Гэта патрабуе шмат вольнага часу і грошей, якіх у нас небагаты.

— Значыць, толькі недахопам часу і грошей можна лічыць адсутнасць філіяў

ніяма украінцаў, малдаван, таджыкаў, беларусаў і іншых. Такая палітыка дорага каштавала кіраўнікам супэрдзяржавы. Няма монстра — СССР, а незалежныя рэспублікі, як бачы, шпарка крохаць наперад. Прычым, нацыяналістична ідэя адыгryвае не апошнюю ролю ў станаўленні сувэрэнных краін.

— Тым ня менш, людзі, як ад халеры, кідаюцца ўбок пры словах нацыяналізм, нацыяналістичны, бо гэта ў іх уяўленні вядзе да міжнацыянальных канфліктў. А яны непазыбкія, калі адна нацыя пачынае зувышацца над другой, альбо не паважае рэлігію тых, хто жыве побач.

— Па-першое, нацыяналізм блізкі па разуменiu да патрыятызму. У мінулым бальшавікі вельмі паважліві ставіліся да выхавання любові да Радзімы. А па сутнасці гэта нацыяналізм. Толькі тут убівалася ў галовы адданасць агульнай радзімы — СССР. Калі ж ты пачынае гаварыць аб сапраўднай сваі зямлі, дзе нарадзіўся, то табе тут жа чаплялі цэлік — нацыяналіст. Дзіўна атрымлівалася Слова «інтарэнацыяналізм» карысталася павагай і ўсяляк ухвалялася. Хаця ўдумайцесь — атрымліваецца я бы міжнародны нацыяналізм. Абсурд! Спраба забыць малое на карысць вялікаму. Забыць сваё на карысць эфемернаму нашаму. Ішли хлопцы гінуць у Афганістан, Прагу, Будапешт. Не за інтарэсы, скажам, Беларусі, а за інтарэсы палітыкаў, незразумелых народу зъядзелак.

Па-другое, нацыяналізм яскрава праяўляецца там, дзе адна нацыя пачынае вырашыцца свае праблемы за кошт другой. Хіба беларусы крываюцца этнічнага групу, якія жывуць на іх тэрыторыі? Не.

— Ведаю, што вы падрыхтавалі да друку книгу пад такой нечаканай назвай, як «Паслухайце нацыяналіста». Тут, мяркую, будзе поўнасцю раскрыта гісторыя нацыянал-дэмакратызму, і ня толькі на ашварах Беларусі...

— Так, на гэтых пытанынях спыніся абавязкова. Больш падрабязна раскажу пра ідэялётгію руху, яго разыўіць ў рэспубліцы, пачынаючы ад бальшавіцкага перавароту.

— Калі вы ўзгадалі пра ідэял

15—21 кастрычніка 1993 года

4

ДЗЁННІКІ

«Ойцовізна» Тадэвуша Гавіна

Нядайна ў Любліне Фундацыя імя Т. Ганевіча выдала книгу **старшыні Саюза Паліякай на Беларусі Т. Гавіна «Ойцовізна»** — дзённікі 1986—93 гадоў. Тадэвуш Гавін нарадзіўся ў Ласосьне пад Горадням, скончыў вайскова-інжынернае вучылішча і калі 25 гадоў служыў у пагранічных войсках, да рэзэрва пайшоў у чыне падпалкоўніка.

У другой палове 80-х вярнуўся ў Горадню з Далёкага Усходу. Тут узначаліў спачатку Таварыства імя А. Міцкевіча, а потым — Саюз Паліякай на Беларусі. Мы прадстаўляем выбраныя месцы з успамінаў Т. Гавіна — вядома, кожная выборка суб'ектыўная, таму павінен растлумачыць, што найбольш цікавымі мне здаюцца адносіны паміж паліакамі і беларусамі, адносіны СПБ з дзяржаўнымі ўладамі, а таксама адносіны паміж «адраджэнцамі» ды «інтэрнацыяналістамі», барацьба груповак...

Чаму так? Таму, што ў польскім асяроддзі цяпер адбываецца, як кажуць паліакі, «выпіш-вымалю!», тое ж самае, што ў беларускім, нічога новага... Национальная псіхалёгія зьнішчаная. Мы падрэнейшаму «тутэйшыя», «савецкі народ» — і невядома, якое пакаленіне і якім коштам будзе, нарэшце, без гэтага кляйма.

Пры нагодзе дзякую пану Тадэвушу за падараваную книгу.

Алесь ЧОБАТ.

Чэрвень 1986, Горадня.

Семнаццаты год жыву здалёк ад родных мясыцінаў. Калі бываю тут, усё ясьней бачу, як людзі радзей і радзей гавораць па-польску. Чаму так? Хто вінаваты? Часта сам сябе пытаю пра гэта...

Чэрвень 1987, Уладзівасток.

Атрымаў ліст ад Аляксея Карпюка. Гэта першая рэакцыя на мой артыкул, высланы да «Гродзенскай праўды», дзе Карпюку паказалі яго па старому знаёмству. Беларускі пісьменнік думае гэтаксама, як я! А мае землякі — паліакі, ці гэта іх не цікавіць? Напэўна, у рэдакцыі працујуць паліакі. Адказу з рэдакцыі няма...

17 жніўня 1987, Горадня.

Першы дзень на новай службе. Знаёмлюся са становішчам сувязі. Такое ўражанье, што час тут спыніўся на пачатку 50-х...

1 верасьня 1987, в. Ласосна.

Запрошаны ў сваю колішнюю школу... У прамове шмат увагі прысьвяціў навуцы роднай мовы. У клясе амаль выключна паліакі... Аднак бачу, што да сэрцаў тых дзяцей мае слова прабіцца ня здолелі... Адно, чаго пэўныя: ніколі больш на падобнае мэрапрэемства мяне за-прашаць ня будуць.

Сінегань 1987, Горадня.

А. Карпюк напісаў чарговы ліст да М. Гарбачова наконт дыскрымінаціі паліякай на Беларусі...

Май 1988, в. Ласосна.

Сход бацькоў у школе на тэму навучання польскай мове. Мяне настаўнікі супстрэлі як няпрошанага госьця...

2 чэрвеня 1988.

Ранкам камандзір і нампаліт патрабавалі ад мяне тлумачэння, чаго мішаюся да навучальнага працэсу ў Ласосьне. Так, апарат спраўна працуе.

21 ліпеня 1988, лес каля в. Сафіева.

Сабралася нас пяць чалавек. Абгаварылі стварэнне Польскага Культурна-Асьветніцкага Таварыства...

2 жніўня 1988.

Затэлефанаваў А. Карпюк і прапанаваў супстрэцца. Пагаварыць пра справы выйшлі з яго габіната ў парк: съцеражэцца і, хіба, не без падставы...

10 жніўня 1988.

... дахаты прыехаў апоўначы. Сягноныя створана Польскае Таварыства імя А. Міцкевіча!

30 сакавіка 1989.

Універсітэт. Эрэзэнтатыя кнігі С. Мусіенкі пра З. Налкоўскую. З польскага пасольства ў Маскве прысутнічае С. Мікульскі.

Папрасіў слова і шчыра сказаў, што міне вельмі шкада і балюча, што не полька напісала гэтую кнігу — сумны той факт, што няма ані польскай, ані польскамоўнай падрыхтаванай інтэлі-

гэнцыі...

18—24 красавіка 1989, Варшава.

Нарэшце Варшава! Першы раз у гэтым месцы. Новыя супстрэчы, новыя знаёмствы. Прыйёмы ў біскупа Е. Дамбровскага, у ЦК ПАРП і інш.

25 красавіка 1989.

Камандаванье забараніла дапускаць мяне да сакрэтнай дакументацыі... Лягічна цяпер увогуле выгнаць мяне са службы — нават ня маю права заходзіць да габінёта сваіх падначаленых!..

4 ліпеня 1989.

Нарэшце пасылаем у Польшу дзяцей на канікулы. На вакзале ня вытрымаў і зрабіў вострую заўвагу, калі пачуў, што амаль усе бацькі да дзяцей гавораць не па-польску, а па-расейску...

12 ліпеня 1989.

Тэлефанаваў у Менск да наміністра Людзымілы Сухнат наконт нашых студэнтаў у Польшчы! — тое ж самае! «Ня нада!...

13 ліпеня 1989.

Цяпер тэлефанаваў у Москву ў ЦК КПСС — паабяцалі дапамагчы.

14—20 ліпеня 1989, Варшава.

Міністр адукацыі Польшчы праф. Ю. Фісяк даў мне гарантыйны ліст, што Польшча прыймае нашу моладзь на вучэльні, забяспечвае сродкамі, кватэрамі і г. д. Менавіта на адсутнасць сродкаў спасылаліся нашыя бюракраты.

1 жніўня 1989.

Праклятае кола! Ніхто нічога не вырашае са студэнтамі... Бацькі сабрали 900 подпісаў пад лістом да СМ БССР, дэлегацыя едзе да Л. Сухната ў міністэрства адукацыі...

18 жніўня 1989.

Пасыля тэлефона з маскоўскага ЦК супстрэча з другім сакратаром абкаму і. Машко. Хоча дапамагчы, але ня ведае, як...

25 жніўня 1989.

Бацькі штурмуюць абкам і аблыванкам. У адказ нехта пусціў плётку, што за выезд да Польшчы я бяру «на лапу».

28 жніўня 1989.

На супстрэчы ў Д. Арцымені тыя ж абвінавачаны. Але, здаецца, штосьці зрушыла з месца.

2 кастрычніка 1989.

Нарэшце група нашых студэнтаў выяжджае да Польшчы — у Лодзь і Люблін.

18 лістапада 1989, Лодзь.

Супстрэча з нашымі студэнтамі ва ўніверсітэце. Моладзь вельмі задаволеная. Нашыя дзяўчата прыгожы — баюся, каб лодзкія хлопцы ў нас іх не адабралі. Не хацеў бы таго, таму што ад кожнага студэнта залежыць наша будучыня, кожнаму ёсьць што рабіць — перадусім ад іх залежыць, ці ўваскрэсне польская супстрэча на Гарадзеншчыне.

1 лютага 1990.

Зарэгістравалі мяне як кандыдата ў Вярхоўны Савет БССР...

4 лютага 1990.

У Навумовічах была супстрэча з выбаршчыкамі. Першы раз пасыля вайны на афіцыйнай супстрэчы гавораць па-польску! Людзі за мяне. Але адна жанчына прамаўляе зусім па-сталинску і выходзіць з клубу — пасыля званка да начальства вяртаецца: сказаў, каб паслушала, пра што мы гаворым. Суседка яе потым пераказала яе слова, маўляў, такіх, як я, пазабівала б уласнымі рукамі!

17 лютага 1990.

Супстрэчы з выбаршчыкамі адбываюцца па-рознаму. Мой народ яшчэ сьпіць. Частка выбаршчыкаў, паліакаў, незадаволеная, што Таварыства імя А. Міцкевіча ўтварыла блёк «Саветы-90» разам з БНФ, Таварыствам імя А. Сахарава і каапэраторамі. Парлакраты і бюракраты прыгатаваліся змагацца з намі, таму што Програма «Саветаў-90» патрабуе скаваць 6 артыкул Канстытуцыі пра кіруючу ролю КПСС. Шмат хто лічыць, што праз гэта губляем галасы. Цалкам магчыма — нават у нашай Управе ПКАТ ёсьць людзі, якія лічаць, што ня трэба мець палітычнай платформы, ня трэба канфліктаваць з партыяй і ўладай. Думаю інчай: ідзе правільнымі шляхамі...

5 сакавіка 1990.

1.50. Тэлефанаваў А. Пацэнка і паведаміў пра вынікі выбараў. На жаль, прайграў. Цяжка паверыць — не хапіла 122 галасоў.

15.00. Тэлефанаваў чалавек дзесяць, усе апавядываюць пра факты фальшаванья і падтасовак.

16 сакавіка 1990.

Ад першых хвілінай супстрэчы з прадстаўнікамі Цэнтральнай Выбарчай Камісіі з Менску стала ясна, што фальш ня выйдзе на паверхню і што мая кандыдатура адхіленая...

17 жніўня 1990.

Была непрыемная размова з адным сябрам нашага Таварыства з Ваўкавыску, чый сын мае выехаць да Польшчы вучыцца. На папярэдні размове сказаў, што яны паліакі, а калі дайшло да дакумэнтаў, у сына ў пашпарце, аказваецца, напісаны «беларус» — а запіс зроблены ў мінульым сънечні, калі ўжо ня меў чаго баяцца! Бацька пераконваў, які з яго сына патрыёт... Думаю, што так проста хацеў бяз лішніх клопатаў атрымаць у школе залаты мэдаль. Хацеў бы, каб менш было такіх «патрыётаў»...

23 жніўня 1990, Ліда.

Удзельнічаў у паседжанні Управы нашага Таварыства ў Лідзе. Шчыра пагаварылі. Ясна відаць дзейнасць групы, апазыцыйнай старшыні Казіміру Ходару. Асобныя сябры Таварыства, самі таго не разумеючы, дзейнасць групы, наступерак нашаму адраджэнню. Доўга іх пераконваў, што толькі ў адзінстве наша сіла, толькі так зможам нешта зрабіць.

30 верасьня 1990.

Першы мітынг Саюза Паліякай, дзе мы выказалі свае патрабаваніні... Удзельнічалі таксама дзеячы БНФ і Дэмакратычнай Партыі Беларусі. Выступілі Аляксей Пяткевіч, прафэсар універсітэту, і Віктар Дзымітрыев, журналіст. Нашыя адносіны вельмі добрыя. Нарэшце ўсе зразумелі, што мы патрабуем аднога другім. А. Пяткевіч раней трymаўся ад нас на дыстанцыі, а яго выказаваны наконт паліякай у беларускай прэсе не заўжды былі ўзважаныя. Але сягно-

ня яго прамова спадабалася ўсім: найважнейшае тое, што як адзін з лідэраў БНФ ня толькі падтрымаў нас, але таксама сказаў, што колькасць школаў у вобласці павінна быць працягненіем на сельніцтва. З гэтага вынікае, што 26 прац. школаў павінны быць польскімі — гэта наша вялікая перамога ў адносінах з БНФ. Далі таксама слова і шэфу аблана сп. Гаўрону, які пачаў даводзіць, што ўсё добра і г. д.

1 студзеня 1991.

Прыехаў рэдактар будучай польскай газеты «Ойчызна» Фэлікс Мяркулаў. Газета прызначаная для паліякай на Летуве, будзе выходзіць у Вільні. Цікава, што гэты капітан Савецкай Арміі прыкамандаваны (I) да ЦК КПЛ — КПСС — каб выдаваць газету! Адначасова працягвае служыць і атрымліваць жолд... Выходзіць так, што цяпер патрэбны акрэсленія заслугі і давер палітычнай сіст

15—21 кастрычніка 1993 года

5

ЭМІГРАЦІЯ

...не разумею, як да нармалёвага чалавека не даходзяць простыя рэчы! Беларуская мова ёсьць дзяржаўнай. Навучаныне дзяржаўнай мове як абавязковое ў чэрвені зацьвердзіла Жэнэўскія Канфэрэнцыі. Да таго ж Рэспубліка абвясціла поўны сувэрэнітэт. Калі мы, палякі, грамадзяне Беларусі, адмовімся вывучаць беларускую мову, гэта будзе страшнай памылкай, выкліча напружаныне ў польска-беларускіх адносінах. Задзіны буду насуперак таму...

10 верасня 1991, Менск.

...таксама размаўляў з С. Шушкевічам. Ад С. Шушкевіча даведаўся, што на Прэзідыуме ВС гэнэрал Весялоў стараўся пра пасаду камандуючага Пагранвойскамі. С. Шушкевіч: «Гэнэрал ёсьць прафесіянал, такіх трэба выкарстоўваць». Адказаў, што апазыцыя ў парламэнты зробіць ўсё, каб не дапусціць гэтага. Весялові ведаю з 1972-га, калі маладым лейтэнантам службі пад майм начальнікам. Кар'ера зрабіў пад Берасцем — добра наладжаваў паліваныні для маскоўскага начальніцтва; на Усходзе яго перакінулі часова, па гэнэральскіх пагонах, атрымаў іх і вярнуўся ў Менск. Пры гэтым зрабіўся гэнэралам, нават на скончыўшы Акадэмію Генштаба... Дамовіліся з С. Шушкевічам, што падрэхту ўмнохарактарыстыку пагранічных афіцэраў на Беларусі...

11 лістапада 1991, Менск.

Дзень Незалежнасці сустракаў у польскім пасольстве. Больш гадзіны размаўлялі са старшынёй БНФ З. Пазняком. Гэта сапраўдны патрыёт! Зыдзіў мяне такі факт: калі Альжбета Смулкова, пасол у Менску, пра-маўляла па-беларуску, Зянон цешыўся, як дзіця...

21 лістапада 1991, Вільня

У «Вспульноце Польскай» перадалі мне копію ліста А. да прэзыдэнта Л. Валэнсы. Пані А. піша, што нічога

не раблю для палякаў, што стрымваю сапраўдных актыўістаў і што па нацыянальных пытанынях падтрымваю пазіцыю БНФ. Такая ж скарга ляжыць у міністэрстве адукацыі...

23 лістапада 1991.

Мясцовая канфэрэнцыя БНФ. Выступіў З. Пазняк. Добра, што ён падзяляе мой пункт гледжаныня пра палітычнае становішча ў Рэспубліцы... Потым падыйшоў да мяне I. Сказаў, што вяду «зывёэнзэк» съягай вуліцай. Ён не належыць да СПБ, але часта ў нас бывае. Папрасіў яго, нарэшце, самавызначыцца: па дакументах ён і сям'я — беларусы, калі прыходзілі да нас — кажа, што паляк. Сягоныя сказаў, што ён — «белапаляк». Калі яго паслушаць, дык толькі ён адзін здолы кіраваць «Глосэм з-над Немна»...

26 лістапада 1991.

Былі запрошаныя да мэра С. Домаша... Не знайшлі паразумення наконт назвы вул. 17 Верасня. Мы з Р. Вільчукім настойвалі, каб зрабіць гэта хутчэй — С. Домаш адказаў, што няма куды съпяшацца. А што дзіўна, падтрымаў яго Р. Кацынэль з Управы Саюза Палякаў.

Вечарам сабраліся сябры Управы, каб пагаворыць пра бягучыя клопаты ды заслушаць тлумачэнні Р., які адкрыта выступаў супраць мяне і др. сябров Галоўнай Управы на сходзе Клуба польскай інтэлігэнцыі, які ён стварае. Найпрыкру тое, што сцвердзіў, быццам бы мяне да польскага руху накіраваў КДБ... Ствараецца стварыць КІК, арганізацыю, як гаворыць, «цывету польскай інтэлігэнцыі». Ах, каб так былі! Справа ў тым, што людзі, на якіх ставіць, кіруюць ва ўладах-заводах — на жаль, запішыць іх да эліты цяжка! — а пасады заўжды будуть ім важней нашае справы. Калі мелі супраць сябе намэнклатуру, то нават блізка ня

было іх каля нас, баяліся «адыйсьці ад лініі партыі»...

Спытаў яго, ці мае канкрэтныя плян работы і людзей, якія спрэвіца лепей за нас. Адказаў, што пакуль ня мае — але праз паўгады будзе мець. Ну, зразумела, навошта яму паўгады...

9 студзеня 1992, Менск.

Шушкевіч, — гэта адчуваецца, — ёсьць пад моцным уплывам антыпольскіх дэпутатаў парламэнту. Асобныя яго выказванні ўжо чую слова ў слова ад іншых. Вельмі востра спрачаліся наконт падвойнага грамадзянства — адказаў, што ніколі не падпіша такой дамовы ані з Расеяй, ані з Польшчай. Гэтаксама востра выказаўся пра ксяндзоў з Польшчы — тое, што гаварыў, чулі мы раней ад З. Пазняка: хай едуць хоць з цэлага съвету, абы ня з Польшчы! Я зразумеў, што «справу ксяндзоў» улады павернуць на сваю карысць хітры — зробіць гэта рукамі вернікаў...

На развязаныне журналістка «Глосу з-над Немна» спыталася, ці мае сп. Шушкевіч альбо яго сваякі якія небудзь сувязі з Польшчай.

— Перад войной мая маци ў Менску пісала вершы па-польску, я сам з каталіцкай сям'і! — быў адказ.

11 сакавіка 1992, Нясвіж.

Тут чуваць, пад якім націскам беларускіх экстремістаў ёсьць палякі. Цісніцу на ксяндза і на ўлады, каб імша была толькі па-беларуску...

27 ліпеня 1992, Менск.

Дзень Незалежнасці. Разам з менскім аддзелам СПБ прыйшоў на мітынг дэмакратычных сіл. Да палякаў у Менску, прынамсі, на мітынговых пляцах, адносяцца не зусім добразычліва. Усе звязалі ўвагу на наш штандар, а шмат хто пераконваў, што ніякія мы не палякі, але спалянізаваныя беларусы — праў

да, шмат беларусаў выказваліся і ў на-шу падтрымку.

На мітынгу я выступіў — прамову пачаў па-беларуску, скончыў па-польску. Калі гаварыў па-польску, спрабавалі мяне засвісті, але з раўнавагі вывесыці мяне ім не ўдалося. Найбольш прыхільна маю прамову ацаніў тыднёвік «Свободныя Новости», а па сваёй звычыці раскрытыкаў аглядальнік «ЛіМа», які доўгі час вядзе антыпольскую пропаганду...

11 лістапада 1992, Менск.

У польскім пасольстве на ўрачыстасці на Дзень Незалежнасці сустэрэа з З. Пазняком. Зянон крху прыгнечаны тым, што парламент блякуе рэфэрэндум і новыя выбары.

Гаварыў таксама з лідэрам БСДГ Алегам Трусавым. Ня можа нам дараўаць, што, як сам гаворыць, «АК-оўцы ў мундирах маршыруюць па Гарадзежчыне і ставяць помнікі такім жа бандытам, як самі!».

... З другога боку, прыемна было пачуць, што ён падтрымлівае навуку польскай мовы ў школах як авалязковай дысцыпліны. Адказаў яму, што гэта прыярытэтны напрамак дзеянасці СПБ. Гэта для нас вельмі важна, таму што пан Трусаў ёсьць адным з лідэраў апазыцыі ў парламэнтыце.

23 студзеня 1993.

Ужо трэці год я старшыня СПБ. Ці задаволены тым, што здолеў зрабіць? На жаль, не. Можна было зрабіць значна больш — каб між палякаў было больш згоды і цярпеньня. Калі гэтага не зразумеем, пачнеца стагнацыя...

Пераклаў з польскай А. Ч.
Ад рэдакцыі: большасць запісаў зроблена ў Горадні, таму ў гэтых выпадках мы пакінулі адно даты.

і ў кастрычніку 1950 г. у г. Сыднэй было арганізавана Беларускае АБ 'яднанне Аўстраліі, і беларусы ўжо ў 1951-м годзе браўлі ў афіцыйным абыходжаныні 50-х Угодкай Фэдэрацыі Аўстраліі.

На жаль, той вялікі раскол беларускай эміграцыі, які паўстаў у Захоўднай Эўропе адразу па заканчэнні 2-й Сусветнай вайны і які падзяляў беларускую эміграцыю на прыхільнікаў БЦР і прыхільнікаў БНР, таксама даў сябе адчуць у Аўстраліі, і беларускае жыццё моцна заняпала. Беларускае АБ 'яднанне Аўстраліі у г. Сыднэй існавала на паперы аж да 1953 г., пакуль ў Сыднэй не прыехалі на сталае жыццё да бацькоў Але́сь Але́хнік, які абняў становішча галоўнага сакратара і таксама ўзяў на сябе авалязак навязаныя лучнасці з аўстралійскім ўрадава-палітычнымі коламі ды з арганізацыямі эмігрантаў другіх нацыянальнасцяў. Неўзабаве на ўрачыстых абыходжанынях угодкаў Дня Незалежнасці Беларусі — Акту 25 Сакавіка і другіх нацыянальных сьвятаў, началі браць удзел афіцыйныя прадстаўнікі. Першымі прадстаўнікамі ад аўстралійскага грамадзтва былі сэнтар К. Андерсон, сп. Сынклэйр ад Рабочай Партыі і сп. Фэрлі ад Партыі лібералаў... Ад іншых нацыянальных арганізацій віталі нас др. Л. Мэгай — ад мадзьяраў, др. К. Унтару — ад румынаў, граф Понінскі — ад палякаў, Ф. Лавакович — ад харвату, сп. Кашарскі — ад украінцаў, сп. Сакнэ — ад латышоў, сп. Галаш — ад славакаў і другія. У даволі скорым часе Але́сь Але́хнік навязаў добрую сувязь з дыпляматычнымі прадстаўнікімі ў Аўстраліі ад Рэспублікі Карэя, Рэспублікі Уетнам, Камбоджы, Нацыянальнага Кітая, і дыпляматы з гэтых краін таксама началі часта ўшаноўваць беларускія нацыянальныя сьвяты сваёй прысутнасцю.

Пачалі арганізоўваць рэгулярна беларускія танцы, утварыўся беларускі мяшаны хор пад вельмі ўмелым кіраўніцтвам сп. А. Аничкаў, і таксама быў арганізаваны гурток мастацкай самадзейнасці, які з вялікім поспехам ставіў такія п'есы, як «Паўлінка», «Пінскія шляхты», «На паласе» і другія...

У 1954 г. у г. Сыднэй паўстаўла
Патрэба прыезьдзе адразу адчулася

організацыя пад назовам «Злучаная

Рада эмігрантаў з паняволеных камунізмам народаў» на чале беларускага перадваеннага амбасадора Вугоршыны ў Вялікай Брытаніі Дэ Барча і былога польскага дыпляматата ў Кітая графа Понінскага. Ад імя Беларускага АБ 'яднання Статут гэтай арганізацыі падпісаў Але́сь Але́хнік. АБ 'яднанне таксама брала актыўны ўдзел у вітанні Яе Каралеўскай Вялікасці Элізабеты 2-й падчас яе візіты ў Аўстралію ў 1954-м годзе. Ёй быў падарованы Альбом з Афіцыйнымі прывітаннямі ад усіх народаў, уваходзячых у склад Злучанай рады эмігрантаў і на вокладцы якога быў адбіты нацыянальныя гэрбы гэтых народаў, уключаючы беларускую «Пагоню».

Беларускае АБ 'яднанне ўвайшло ў спаўпрацу з Арганізацыяй па спраўах АБ 'яднаніх Нацыяў, і Але́сь Але́хнік быў выбраны ў аргкамітэт штогодняга «Міжнароднага дыпляматычнага балю» з удзелом дыплематычных прадстаўнікоў ад бальшыні народаў, уваходзячых у склад ААН, падчас якога беларуская пара ў народных віраптаках прадстаўлялася губэрнатару ад імя беларускай грамады і народу. Треба зазначыць, што, нягледзячы на тое, што ў Арганізацыі АБ 'яднаніх Нацыяў быў вывешаны камуна-сталинскі сцяг БССР, Беларускае АБ 'яднанне ўвайшло ў склад камітэту Тыдня паняволеных народаў, і беларуская група заўсёды ішла на самым перадзе міжнароднай калёны з Беларускім сцягам ды лёзунгамі з дамаганнем «Свабоды для Беларусі». Вялікай дапамогай у гэтай працы былі беларускія дзяячы, і першай з іх была Соня Марчэнка (цяперашні сп-н Стэнлі), яе мейсца займалі Соня Шлён і Ванда Тамашэўская, якія працягвалі рэпрэзэнтаваць свой беларускі народ.

Треба тут таксама падкрэсліць, што ўся дзеянасць Беларускага АБ 'яднання праводзілася толькі і выключна за кошт зарабковай працы саміх удзельнікаў.

(Працят будзе).

НА ЗДЫМКУ: Але́сь Але́хнік (зълева) вітаеца з дэлегатам Малайзыі на міжнароднай канферэнцыі ў Сайгоне, Уетнам, 1968 г.

Беларуская Аўстралія

(Пачатак на 1-й стар.).
а некаторыя назүсёды засталіся ў чужых асяроддзяx.

Адной з вялікіх перашкодаў да правідовага разумення беларусаў быў таксама і той факт, што падчас грамадзянскай вайны ў Радзе там былі як «чырвоныя», так і «белыя» расейцы і ў разуменіі аўстралійцаў, ці прынамсі вялікай часткі іх, беларусы былі, ці ўважаліся за расейцаў — белагвардзеўцамі...

З сацыяльнага пункту гледжаныня, пераважная большасць беларускай эміграцыі складалася з сяляніні і рабочых, з невялічкай дамешкай настаўнікай, дактароў, інжынераў. Беларускія эмігранты падпісалі контракт з Урадам Аўстраліі на 2 гады і былі забавязаныя выконваць тую працу, на якую Урад іх паслаў. Вялікай часткі беларусаў працавала на чыгуницах, электрычных прадпрыемствах, тэлефонна-паштовых і другіх урадавых ды муніцыпальных установах. Гэта тычы

15—21 кастрычніка 1993 года

6

ПАДАРОЖЖЫ

На карнавал у каралеўскую краіну, дзе на палях расьце ячмень.

ЧАСТКА ПЕРШАЯ: ГРАНІЦА НА ЗАМКУ!

1. Добрая прыкмета

Калі нас праводзілі на менскім вакзале, пайшоў дондук. Мы стаялі ў вагоне і размаўлялі праз прадчыненую шыбу з тымі, хто заставаўся. Яны раскрылі парасоны.

Пра тое, што гэта добрая прыкмета, я ўпершыню пачуў напярэдадні ад езду.

Калі выяжджалі з Менску, пачалася сапраўдная залева. Ва ўсіх узыняўся настрой — кожны ўпойтай нечага ад гэтай паездкі чакаў незвычайнага.

2. Святынкуем

Шыкоўны цягнік, шыкоўны вагон. Лявон: «Мы з такім камфортом яшчэ нікуды не выпраўляліся».

Літаральна за пару дзён да ад езду былі дні народдінаў Касі й Юрыка. Святкаваць, праз адсутнасць часу, дамовіліся ў цягніку. Зъмешваць загадзя падрэхтаваны джын з тонікам — таксама было прыменна.

3. Дэкларацыя

Усе з усьмешкамі пачалі пералічваць «зайчыкі» у сваіх кішэнях, калі правадніца раздала чистыя блянкі. Ніхто не дамаўляўся, але на пытанні, ў якую кішуну ўдзевш, амаль кожны адказаў: «Каралеўства Данія».

4. Фотаздымак

Лён Шырын пашпарт рабіў паўгады таму, але вырашыў з эканоміц і фотаздымак даў яшчэ даўнейшы, калі сам быў на дваццаці кіляграмаў цяжэйшы. Пазнаць яго на здымку можна хіба толькі блізкаму сваяку.

Прарашчык-памежнік засумніваўся ў пакліку афіцэра. Той Лёню не пазнаў.

5. Рытуал

У адстонік, дзе амаль дзіве гадзіны адбываецца цікавы трук, якому, на по-казы, людзі ад Буга да Курылай павінны быць удзячнымі даўжыні фаласа нейкага расейскага цара (у цягніку зъмнялілі), мы паехалі бяз Лёni.

Каб ня нудзіцца, вырашылі «продолжжаць банкет». Нас паспрабавала сцішыць правадніца: «У службовым купэ мытніца адпачывала!» Урэшце тая выскочыла дый пачала па-начальніцку крываць...

6. Сур ёзная справа

Калі вагоны падцягнулі да «эўрапейска» боку вакзала, на пэроне ўжо чакалі прарашчык і Лёня Шырын. «Трэба два чалавекі, хто можа зацвердзіць ягоную асобу». Ідзем мы з Лявонам. Лён: «Сур ёзная справа, хлопцы. Сабраліся палканы — ня ты, кажуць. Я ім правы паказаўно. Паглядзелі — ты. Атрымліваецца, кажуць, што пашпарт твой, а здымак — не».

7. Расейскі консул у Бангкоку

За два дні да нашага ад езду вярнуўся мой сябры з Ганконгу. У іх адзін чалавек у аэрапорце Бангкока згубіў свой пашпарт. Паклікалі расейскага консула (I). «Не хвалюцца, хлопцы, — кажа. — Трэба пару чалавек, хто яго ведае».

Напісалі яны паштэрджанье, што гэта сапраўды ён. Чалавека зфатаграфавалі, далі дублікат пашпарту, і ён разам з усімі выляціў у Ташкент.

8. Скандал

Берасцце — не Бангкок, а начальнік дзяжурнай зъмні — не расейскі консул. Пасля таго, як мы з Лявонам напісалі свае заявы, ён узяў іх і пачаў адрывачаць фотаздымак ад шырынаўскага пашпарту: «Я — кажа, — ведаю, гэта — футбаліст з менскага «Дынама».

У Даніі бяз Лёni нам рабіць ня было чаго. Мы пачалі скандаліць.

Па-перше, растлумачыў маёру, што нікога не байміся.

Па-другое, паспрабавалі даказаць, што юніс можна баяцца.

Па-трэцяе, паабязалі, што яму ня дойга засталося тут працаўца.

Маёр пакрыўдзіўся ў сказаў, што зараз выкліча пракуора. Калі суд дакажа, што на здымку — футбаліст, Шырыну дадуць трэх гады. На маё пытанні: што, калі на здымку — Лёня, тады трэх гады дадуць маёру? — той адказаць ня здолеў.

За дэзвярьмы ў вакзал чакаў спэцадзел аховы. Лёню павялі. Наконт мяне памеркавалі, але ўсё ж такі адпусцілі на

пэрон.

Скандал нарастаў.

9. Маёр Картошкін

Вынікі наших перамоваў узрушылі астатніх удзельнікаў гурта. Цяпер лаяліся ўжо праста на пэроне. З вагонаў за намі з зайздрасцю назіралі «русо турыста». Пасльмейваўся адзін Валера Янушкевіч, які выпадкова ехай у суседнім вагоне.

Памежнік абазвалі саўдэпамі й маскалямі, якія баронія ад нас нашу ж мяжу.

Маёр пакрыўдзіўся ў сказаў, што ў яго вельмі беларускае прозвішча — Картошкін.

10. Першыя страты

Лёню ўсё ж такі знялі з цягніка разам з речамі. З ім засталася й Кася.

11. Чырвоны каптурок

Нейкай дзяబёлай цётка ў чырвонай фурахцы гэнэральскім тонам пачала заганяць усіх на вагонах, маўлай, ёй абрыйда, яна адроўляе цягнік, які й так затрымаўся на дэзве гадзіні.

З крыкамі «Гэй, начальнік!» наш цягнік паволі пацягнуўся ў бок савецка-польскай мяжы. Чаго мы туды едзем, цяпер ужо нікто, здавалася, ня веда.

ЧАСТКА ДРУГАЯ: ВАРШАВА

1. «Двоякэц Колеёвы»

Прачнulіся ўжо ў Варшаве. Цягнік прыбыў на ўскрайні, адкуль прыйшлося дабрацца аўтобусамі да цэнтральнага вакзала. Паблукавалі на падземных пераходах гэтага нязывілага будынку, мы знайшли невялікую кавярню «ТЭХАС», дзе перакусілі й папілі піва.

Толькі крху пазыней са зьдзіўленнем зразумеў, што я бачыў на вакзале ўсё, што ў звязчына, акрамя пэрону ў цягніку.

2. Памкненіні

Польшча ўсю сваю гісторыю марыцца стаць вялікай дзяржавай. Па гэтай прычыне Варшава пастаянна вымушана шукаць падабенства з вялікімі сталіцамі сьвету. Лепш за ўсё тое можна прасачыць па хмарачосах. Іх ужо трэ.

Першы пабудаваны яшчэ за Сталіным, а таму ён — дакладная копія тых маскоўскіх, у якіх жывуць, як кажуць расейскія экспурсаводы, Людміла Зыкіна дый Язэп Кабзон.

Другі будавалі за гэткім напаўнезалежным камуністам Гэрэкам — авіякампанія «ЛЕТ». Ён нагадвае сучасныя кварталы заходне-эўрапейскіх сталіц.

Трэйці — будынак амерыканскага банку. Ён самы новы й гэтак нясмелала спрабуе быць падобным да сваіх вялікіх братоў з Манхэтана.

3. Дом студэнта на Смычковай

Гэта — звычайні інтэрнат казармэнага тыпу з выгодамі на калідоры. Тут мы, нарышце, скінулі пляцакі. Усе паваліліся спаць. Толькі мы з Алезісам выправіліся ў амбасаду.

4. Консул Аляксейчык

Быў выходны дзень, а таму ў амбасадзе дзяжкуры адзін консул (прозвішча я даведаўся потым з візітуўкі, якую ён мне даў).

Я вырашыў дзейніцаць рашуча, а таму, патлумачыўши, хто мы й адкуль, па аналіёгі з Берасцем спаслаўся на тое, што пра нашую паездку ведае сам Пётр Кузьміч (я, як назло, іншо памыліўся й назваў яго Пятратром Міронычам). У адзін з Алезісам, можна сказаць, паслалі.

Аказаўся, што спадар Аляксейчык цярпець ня можа свайго самага вялікага начальніка.

5. Дзе яны?

Выратавала нас тое, што спадару консулу было сумна сядзець аднаму. Я запачаўся за гэтага й даволі хутка выправіў сваю памылку. Нас запрасілі ў габінэт.

Тры гадзіны мы размаўлялі за жыцьцем,

а пасля гэтага спадар Аляксейчык пачаў тэлефанаваць у Берасцьце. Маёра Картошкіна зъмніў нехта іншы, хто паабяцаваў дапамагчы. Ён спытаў па телефоне: «А дзе яны?»

Мы гэтага ведаць не маглі.

6. Знаёмы голас

Калі мы з Алезісам ішлі ўздоўж сцяны дома студэнтаў, праз адчыненую вакно першага паверху пачулі знаёмы голас, але абодва прамаўчалі.

У нашым пакоі быў застаўлены півам стол, і ляжала вялізная сужоная рыбіна. За столом разам з усімі сядзелі Кася й Лёня Шырын.

7. Двайны выезд

Добра, што ў Берасці засталася й Кася. Яна завяла Шырына на шашу Менск-Варшава, яны падсели ў першу ж машыну, пасплюхова перасяклі мяжу й былі на месцы толькі крху пазыней за нас.

Адно памежнік зъдзіўся, чаму Кася перасякае мяжу за аднаго суткі ўжо другі раз.

8. «Полферіз»

Квіткі на паром да Каленгагна нам замаўляла Эля Бэзюк. Мы павінны былі іх толькі выкупіць.

Офіс марской кампаніі знаходзіцца на першым паверсе хмарочосу, у якім месцыца амэрыканскі банк. Кабета ніяк не мага са мной паразумецца, спрабавала размаўляць на расейска-ангельскай транслянцы, але ўрэшце выпісала квіток. Я за плаціў гроши, праўда, зъдзіўся меншай, чым мы меркавалі, сума. Пасля гэтага купілі квіткі на цягнік да Сьвінаўціція.

9. Папрашайкі

На вакзале да нас пачалі падыходзіць «жабракі» й прасіць гроши — ў пісъмовай альбо вуснай форме. Для мяне гэта было настолькі нечакана, што два разы даў, і нават даволі значныя сумы.

Потым, сустракаючы ў Польшчы іх амаль на кожным кроку, я перастаў з'яўляцца на іх увагу.

10. Расейскі ракет

Мы падзяліся на дэзве часткі — аднаго пaeхалі ў інтэрнат, а мы з Алезісам — зноў у амбасаду, каб папярэдзіць спадара Аляксейчыка, што ў нас ўсё ў парадку.

Рабаўнікі, заўважыўшы нас, засумніваўся, але, выпрабоўваючы, запыталіся ў мяне, колькі часу. Па-польску адказаць я ня мог. Некалькі чалавек засцінулі нас у кола. Ад брыдкасці самой сутыціі я паводзіў сябе даволі рэзка. Грошай яны з нас не атрымалі, але настрой быў сапсанаваны на два дні.

Як у той показцы пра азадак, які прыкінуўся верб 'ём, але ня ўмёў чыгрыкаць: трэба ведаць замежныя мовы...

11. Ад езду

Аказаўся, што пэроны вакзала знаходзіцца пад зямлёю, а цягнікі прыбываюць праз тунэлі.

Нейкі салідны мужчына, счапіўшыся з двумя маладымі хлапцамі, разоў з дваццаць моцна гукаў: «Поліц 'ям!». Варта адзначыць, што ахоўнікі парадку так і не з'явіліся.

ЧАСТКА ТРЕЙЦЯ: ПОЛЬСКІЯ ЦЯГНІКІ

1. Дзіве клясы

</div

15—21 кастрычніка 1993 года

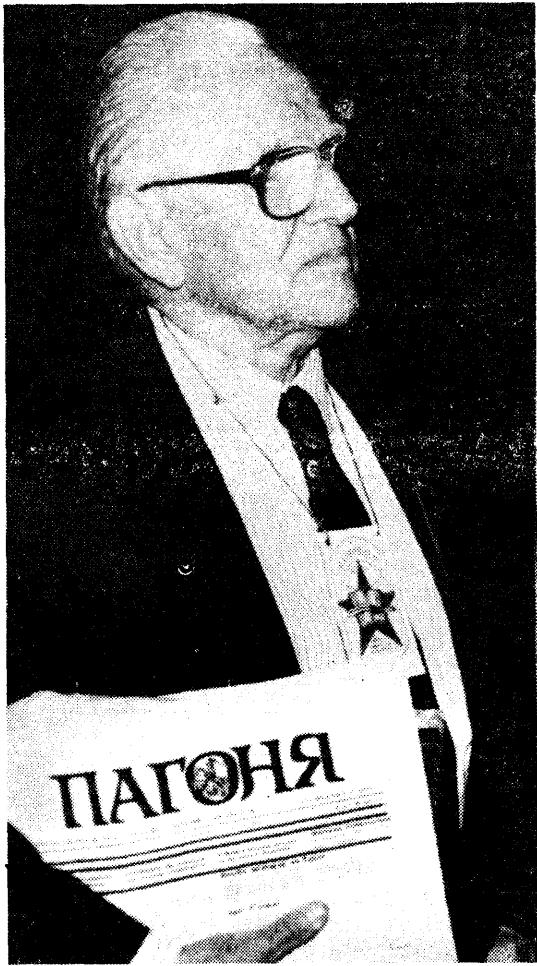

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Стэнлі Дрэйк таксама беларус

Днямі Горадню наведау стваральнік і прэзідэнт міжнароднай арганізацыі эспэранта «Дружбы і добраі волі» спадар Стэнлі Дрэйк. Стэнлі Дрэйк прыехаў да нас як удзельнік рэспубліканскай канфэрэнцыі эспэрантysta, якую ладзілі беларускія аматары міжнароднай мовы ў гардзенскім Палацы тэкстыльшчыкаў. У кароткай размове з намі госьць сказаў, што ён родам з Беласточчыны і сапраўднае яго прозывішча Драка.

Яшчэ Стэнлі Дрэйк сказаў, што

Футбол

Сёмае паражэнне пацярпей у першым крузе чэмпіянату Беларусі па футболу гардзенскі клуб «Нёман». На гэты раз нашы хлопцы саступілі ў гасціх гомельскаму «Гомельмашу» з лікам 1:3. Дарэчы, пасля гэтага паражэння гардзенская каманда апынулася ў самым канчатку турнірнай табліцы.

Тым жа часам паспяхова гуляе ў другой лізе чэмпіянату лідзкі «Абутнік». Лідчане пасъля 12 гульняў маюць 20 ачкоў і займаюць верхнюю прыступку ў турнірнай табліцы.

Хакей

Падзяліўшы ачкі ў стартавым туры адкрылага чэмпіянату Расеі па хакею з зеленагорскім «Гарняком», хакеісты гардзенскага «Нёмана» ў наступных гульнях дабіваліся толькі перамог. У вясімі праведзеных гульнях яны маюць 6 перамог, адну нічью і толькі адно паражэнне. Гэты вынік дазволіў гардзенцам заніць пазіцыю лідэра ў сваёй падгрупе «Поўнач — Захад».

Разам з нашымі хакеістамі ў нашай жа падгрупе стартавалі яшчэ дзве беларускія каманды — «Хімік» з Наваполацку і «Юнацтва» з Менску. «Хімік» пакуль што мае пяцідзесяціпрацэнтны вынік, а вось дэбютант «Юнацтва» ачкоў на сваім рахунку ня мае.

Тэніс

Днямі асацыяцыя тэнісістаў-прафесіяналаў апубліковала рэйтынг-ліст жанчын-тэнісістак. Лідируе ў ім Штефі Граф (Нямеччына). Наша зямлячка Натальля Зверава займае ў гэтым элітным сьпісе толькі 23 пазіцыю.

Гэта значна ніжэйшы поспех нашай тэнісісткі ў парунаўні з леташнім сезонам, у якім Натальля фінішавала на пачэсным 5 месцы. Зніжэнне рэйтингу не адбілася на заробках — у гэтым сезоне яны склалі звыш 644 тысячай даляраў.

Г. У.

У дзяцінстве таксама размаўляў на беларускай мове, але за час эмігранцікага жыцця ў Амэрыцы прызыбў яе. На разыўтаныне госьць зазначыў, што ён удзячны газэце «Пагоня» за падтрымку мовы эспэранта на Беларусі і жадае атрымліваць «Пагоню» у Амэрыцы.

На здымку: Стэнлі Дрэйк у Горадні.

Фатаграфаваў у. УЛАДАСЕВІЧ.

Па веды да Варшавы

З гэтага навучальнага года пры варшаўскім універсітэце пачаў дзейнічаць міжнародны факультэт эспэранта. Слухачамі факультэту могуць стаць толькі тыя, хто валодае ці вывучае міжнародную мову і падтрымлівае эспэранта-рух.

Дарэчы, некалькі гардзенскіх эспэрантystaў мараць з наступнага навучальнага года таксама распачаць навучэнне ў новаствораным факультэце.

Кватэры ў кляштары

Калі ідзеш уздоўжкі муроў кляштара кальвіністаштада ў Іўі, то першае, што трапляе ў поле зроку — гэта тое, што дах ледзьве-ледзьве трymаецца ѹ пры добрым ветры можа абрывацца на людзей. А іх у памяшканні

кляштара жыве аж чатыры сям'і.

Чаму так атрымалася, што людзі жывуць у кельях — гадуюць дзяцей і пры ўсім гэтым яшчэ ў рэзыкуюць? У пасялковым Савеце мястэчка спаслаючыца на недахоп жытла, а кірауніцтва каталіцкай эпархіі Горадні, на баланс якой нядаўна перададзены кляштар, лічыць, што кляштар павінны займаць тыя, для чых патрэбай ён быў збудаваны. Чым скончыца гэтае непараразуменне, сказаць цяжка. Але пакуль бакі высьвяляюць, чыя праўда, помнік архітэктуры 16 стагоддзя ўсё больш і больш разбураеца. Як стала вядома рэдакцыі «Пагоні», днямі ў кляштары абрываўся кроквы. На шчасльце, пакуль што абышлося без ахвяраў.

Г. А.

Кatalікоў — два мільёны

Як стала вядома рэдакцыі «Пагоні», упраўленыне каталіцкай грамады правяло падлік сваіх вернікаў. Згодна яму, каталікоў на Беларусі два мільёны. Бадай палова з іх — 900 тысяч — жывуць сёньня на Гарадзеншчыне.

Г. У.

Крымінальная хроніка

Сярод белага дня з ціра, што месцыца ў Лідзкім гардзенскім парку, скрадзена пнэуматычна стрэльба. Злодзеі пакуль што ня знайдзены.

З шапіка вытворчага камэрцыйнага прадпрыемства «Алеся» ў Горадні невядомымі скрадзена цукерак і шакаладу на 656 тысячаў рублёў.

Супрацоўнікамі міліцыі Слоніма быў затрыманы нідзе не працуочы жыхар

гэтага ж горада К. У якога на пастарунку пры вобыску выяўлена 63 грамы макавай саломкі. Па выпадку ўзбуджана крымінальная справа.

Падбраўшы ключы, невядомыя ў сям'і цэнтры Наваградка залезлі ў кватру й скралі відэамагніфон «Фунай», двухкасэтны магнітафон «Кроун», пульт кіраванья спадарожніків аўтэнай, 25 відэакасэт, а таксама дзіцячую настольную гульню «Гэйкі».

А. ИВАНОЎ.

Рынак

З 13 кастрычніка рэчавы рынак з вул. Антонава пераносіцца ў раён пасёлка Паўднёвы. Новы рынак мае тры гандлёвые пляцоўкі. Першая разытчана на гандаль з павільнёна і шапікоў, другая — пад дахам, трэцяя пакуль не падрыхтавана. Акрамя гэтага, маеща аўтастаянка на 1200 аўтамабіляў, дзе плануецца гандаль непасрэдна з іх.

За ўход на тэрыторыю рынка цяпер давядзенца плаціць. Кошт будзе падымацца ў залежнасці ад павелічэння мінімальнага заробку. У бліжэйшы час гэта сумма складзе 100 рублёў. За карыстаныя аўтастаянкай давядзенца заплаціць 500 рублёў, гандлёвае месца пад паветкай — 2000 рублёў, за гандаль з легкавіком — 5000 рублёў.

Дабраца туды можна будзе аўтобусным экспрэсамі з аўта- і чыгуначнага вакзалаў, а таксама з цэнтральнай часткі горада.

Рынак будзе працаўшы штодня, акрамя панядзелка, з 7.00 да 15.00.

Цэны на некаторыя харчовыя тавары на гардзенскім Цэнтральным калгасным рынку ў мінулыя выхадныя:

Сыніна, 1 кг — 1800—5000 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 2000 да 8000 руб.
Шынка, 1 кг — ад 2000 да 6000 руб.
Бараніна, 1 кг — 2500—3000 руб.

Яйкі, дзесятак — 1000 руб.

Куры, 1 шт.— 6500 руб.

Качкі, 1 шт.— 6000 руб.

Тлушч, сывіны, 1 кг — 1800 руб.

Сала салёна, 1 кг — 3500 руб.

Масла, 1 кг — 2800 руб.

Сыр «Расеіскі», 1 кг — 2200 руб.

Аліё, 1 л.— 3000 руб.

Вінаград, 1 кг — 100—1200 руб.

Бананы, 1 кг — 450 руб.

Дыны, 1 кг — 1600 руб.

Кыві, 1 шт.— 1600 руб.

Мандарыны, 1 кг — 5000 руб.

Бульба, 1 кг — 90 руб.

Гуркі, 1 кг — 1500 руб.

Цыбуля, 1 кг — 300 руб.

Часнык, 1 кг — 2000 руб.

Перас, 1 кг — 600 руб.

Памідоры, 1 кг — 600 руб.

Яблыкі, 1 кг — 70—120 руб.

Грушы, 1 кг — 250 руб.

Кавун, 1 кг — 400 руб.

Цукар, 1 кг — 1500 руб.

Мёд, 1 кг — 1000 руб.

Грыбы сушаныя, 1 кг — 90000 руб.

Рэзинкі, 1 кг — 3500 руб.

Гарэлка, 1 бут.— 3200 руб.

Шампанскэ, 1 бут.— 5000 руб.

Сыпірт, 1 бут.— 3,5 даляра.

«Сам» блок — 5,5 даляра.

«Малбог», блок — 6,0 даляра.

«ЛМ», слок — 3,4 даляра.

«НВ», блок — 4,3 даляра.

«Wesb», блок — 3,5 даляра.

«Pall-Mall», блок — 4,0 даляра.

Марка нямецкая — 1650—1700 руб.

Даляр ЗША — 2650—2700 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

Што вам падкажа Поўня?

18—24 кастрычніка

ПАНЯДЗЕЛАК. Дзень удалы, спрыяе пaeздкам, сустрэчам з каҳанымі і сябрамі. Лічыца добрым для пасадкі дрэва і раслін. Сувязі Сонца з Юліэрам дапамогуць у справах, якія датычаць грашовых апрацоўкі і падписаныя контрактаў. Панядзелак — дзень цяжкі, аднак, магчыма прыменіць дарога.

Поўня ў Лучніку, пагэтаму трэба добра харчавацца: гарэхі, мяса, садавіна і гародніна, віно.

АУТОРАК. Новыя справы лепш не пачынаць, а працягваць пачатыя. Трэба шанаваць закон: кожная хуліганская акцыя будзе раскрыта. Сыцеражыцца крадзяжка і падманаў. Да 13 гадзін яшчэ магчыма залатвіць важныя справы. Перамовы праводзіце ў першай палове дня. Дыета паспрыяе добраму самадчыванню і настрою. Да 13—14 гадзін магчыма важныя прапановы ад дзелавых партнёраў.

СЕРАДА. Ня будзьце ўпартымі і настойлівымі: рызыкуюць сапавацца адносіны з сябрамі і калегамі па працы. Шмат чаго дабо юца навукоўцы, школьнікі і студэнты: добры дзень для навукі. Посьпех прыйдзе да юрыстаў і съледчыкаў. Зьевніце ўгавагу на інтуіцыю і пачуцьці. Поўня ў Казярогу, і таму асьцярожнасць і недавер ўласцівы вам на гэты час. Не звязвайтесь па дапамогу да ўлады — вам адмовяць.

ЧАЦЬВЕР. Зьевніцесь да ўлады — дапамогуць вырашыць ваши праблемы. Дзень добры для фізічнай і разумовай працы. Не давярайце чуткам і прарапонам малазнёмым людзей — могуць падмануць. Удала пройдзе хірургічны апрацоўкі, і ўрачы могуць дамагацься вялікіх поспехаў. Грашовыя справы ідуц